N°. 5697.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden franko p. p. *f* 6.00.
Brieven, *Gelden*, enz. FRANKO te adresseeren aan „het Bureau van DE TIJD."

DINGSDAG 5 JULIJ.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 4 Julij.

In 't gevolg van Sardinië en onder bescherming van Sardinië wordt de revolutie in Italië alom gevoed. Van Franschen zijde laat men begaan. Nu en dan verschijnt van den Keizer een dubbelzinnig woord, en in den Franschen *Moniteur* eene dubbelzinnige verklaring, waarin men tegen Piëmont een slag om den arm schijnt te nemen; maar daarbij blijft het. Het Piëmonteesch goevernement gaat zijn wel bekenden weg. Waar het in zijne aanslagen weerstand ontmoet, daar zendt het revolutionnaire handlangers uit, voorzien van geld, van wapenen en van manschappen. Zij rapen te zaam eenig gepeupel met eenige heethoofden; koopen, waar 't mogelijk is, de soldaten om, en veroorzaken dan eene zoogenaamde revolutie, waarbij de goede bevolking overbluft wordt door een handvol deugnieten, die tot alles in staat met het ergste dreigen, en in naam van Koning Viktor Emmanuel en, gelijk zij voorgeven, voor rekening van Keizer Napoleon hun schelmstuk uitvoeren. Zoo is 't gebeurt in Toskane, in Parma en in de Kerkelijke Staten. De legatiën, b. v., zijn in beweging gekomen door Toskaansche kommissarissen, die manschappen, wapenen en geld hebben afgezonden onder medewerking van de Piëmontesche autoriteiten, die door Koning Viktor Emmanuel in Toskane aangesteld, van graaf Cavour hunne instruktiën ontvangen, en die onder zijne leiding uitvoeren. Maar ziehier nu bij deze ergerlijke tragedie gevoegd de bespottelijke komedie. Als Piëmont er door dergelijke middelen in geslaagd is, om eene revolutie te veroorzaken, dan treedt Cavour op in 't belang van de orde, om door middel van een kommissaris des Konings een diktatorschap te aanvaarden, dat alle wanordelijkheden zal vermijden en, zoo het heet, de revolutie breidelen. Behoeft het gezegd te worden, dat onder dat fraaije voorgeven geen ander plan schuilt, dan om de revolutie te organizeren en te bestendigen? Op dit oogenblik bewaren de Piëmontezen de legatiën voor den Paus, op dezelfde manier waarop de Engelschen onze koloniën zouden bewaren indien zij, als de Franschen ons op nieuw een ongewenscht bezoek mogten brengen, daar andermaal mogten verschijnen.

Intusschen, niets van dat alles verwondert ons. Wat in Italië gebeurt was te voorzien. Met huichelarij begonnen is het natuurlijk dat de oorlog met huichelarij wordt voortgezet. Maar wel bevreemdt het ons, dat zoo velen ten onzent een open oor hebben voor die taal der verleiding en des bedrogs, terwijl zij voor waarheid aannemen, al wat de mannen der revolutie gelieven te verzekeren. Helaas! het is het gevolg van de valsche beginselen, die onze eeuw teisteren door eene schier algemeene verwarring van begrippen.

Middelerwijl dat Italië en Europa misleid en bedrogen worden, gaat het Piëmonteesch goevernement voort om door allerlei maatregelen, waar het kan, de revolutie te bestendigen. Het is naauwelijks in 't bezit van Florence en Milaan, of het haast er zich de kroon op te zetten zijner aanslagen, door te breken met de Katholieke Kerk. Een eerste maatregel is geweest de Jezuiten te verjagen. De tweede om aan de bisschoppen eene cirkulaire te schrijven in den toon, waarop een kommissaris van policie aan zijne veldwachters bevelen geeft. Die cirkulaire, onderteekend door den Piëmonteschen kommissaris, en vermoedelijk geschreven door den priester-apostaat, die zijn regterhand is en deel uitmaakt van zijn bestuur, leest aan de bisschoppen de les op en *gelast* hun openbare gebeden uit te schrijven ten voordeele der revolutie. In de derde plaats is thans verschenen in het officeel blad van den Piëmonteschen kommissaris te Milaan eene verklaring, waarbij men aan den Paus laat weten, dat men de onlangs door hem benoemde bisschoppen door alle mogelijke middelen zal keeren. Eene verklaring, die niet meer of minder is dan eene bedreiging, dat men gereed staat om Milaan en Lombardije van de Kerk afgescheurd in het schisma te werpen. Men ziet daaruit, dat de Piëmontezen zonder omwegen tot hun doel gaan. Den strijd, dien zij tegen de Kerk te Turijn begonnen hebben, zetten zij voort overal waar zij voet krijgen. Zij bestrijden de Kerk niet slechts met den Paus te berooven van zijne staten; maar ook tevens met hem zijne opperpriesterlijke jurisdiktie te betwisten. En naar beider doel wordt gestreefd door alle middelen, waarover het goevernement, de revolutie en de haat beschikken kunnen. Eene niet geringe plaats daarin neemt de laster. Van Turijn komen b. v. de beschuldigingen tegen den Pauselijken Stoel over de inneming van Perugia door de Zwitsers, gelijk alle korrespondentiën, die den Paus en de Kerk belasteren, sinds jaren te Turijn worden gefabriceerd, en uit Turijn over de wereld worden verspreid.

Maar de kruik gaat zoo lang te water, tot zij berst. De revolutie, door Piëmont aangekweekt, gevoed en uitgebreid, moge een geschikt middel zijn om den zoogenaamden bevrijdingsoorlog te begunstigen; zij mist daarentegen al wat noodig is, om op de puinhoopen van de vorige orde van zaken een nieuwe op te bouwen. De revolutie, zeer geschikt om af te breken, is onbekwaam om van het voor den grond liggende iets anders te maken dan een provizioneel stellaadje, dat zij zelve zich haasten zal om te stooten. Graaf Cavour die van zijn vorst eene zesde groote mogendheid hoopt te maken, opdat hij zelf de *hofmeijer* daarvan zijn zou, kon voor Viktor Emmanuel in plaats van een troon wel eens een graf delven. Onder al de vervolgers van de Kerk immers is er niet een, die niet ter bekwamer tijd door de goddelijke Voorzienigheid van de hoogte in de diepte is neergeworpen.

Eene korrespondentie uit Rome van 27 Junij, in 't *Journal de Bruxelles* van heden opgenomen, meldt, dat koning Victor Emmanuel, op aandrang van den Franschen keizer, den door hem voor Bologna benoemden kommissaris, den beruchten markies d'Azeglio, heeft terug gehouden. De Koning was begonnen met de deputatie van Bologna goedkeurend te onthalen en haar allerlei beloften te doen. De maatregelen waren genomen om daaraan gestand te doen, toen men vernam, dat Zijne Heiligheid vast besloten was de exkommunikatie uit te spreken tegen al wie zich in het bezit zou willen stellen van een deel zijner Staten. Op dat oogenblik is Keizer Napoleon tusschen beide getreden en heeft geëischt, dat men de revolutie in de Kerkelijke Staten ongemoeid zou laten. Ten gevolge daarvan blijft de Piëmonteesche kommissaris thuis; maar wat zal er nu gebeuren met de troepen, de amunitie en de trawanten, die den heer d'Azeglio waren vooruitgezonden?

Een onzer meest geachte vrienden uit Eindhoven schrijft ons het volgende: „Dezer dagen zullen de Provinciale Staten van Noord-Brabant bij elkander komen onder anderen om een lid voor de Eerste Kamer der Staten-Generaal te kiezen, in de plaats van het aftredend lid Jhr. van der Beken Pasteel. Ik wensch daarop de aandacht te vestigen, omdat de zaak van geen gering belang is voor ons geheel kiesdistrikt. In de Eerste Kamer is het gedurende verscheidene jaren vertegenwoordigd geworden door de heeren de Bruin en Jhr. van der Beken Pasteel. Bij het overlijden van den heer de Bruin is de plaats, ik erken 't, waardiglijk aangevuld door den heer Jhr. van Meeuwen, oud-kommissaris des Konings voor Limburg. Er bleef derhalve slechts een enkel lid uit ons distrikt meer over, namelijk Jhr. van der Beken. Het is zeker, dat dit lid, hetwelk in de laatste jaren geene enkele vergadering bijwoonde, zich niet meer tot kandidaat stelt. Het distrikt is derhalve in de laatste jaren niet vertegenwoordigd geweest. Maar juist daardoor is in het kiesdistrikt de begeerte levendiger geworden, om in de Eerste Kamer vertegenwoordigd te worden door een uit ons midden. Het is om u dat verlangen te kennen te geven, dat ik u schrijf, in de hoop dat gij daaraan door middel van uw geacht dagblad openbaarheid zult geven. Ik vermeen, dat dit verlangen evenmin onbillijk als onbescheiden is. Alle kantons van Noord-Brabant zijn in de Eerste Kamer vertegenwoordigd, ons kanton alleen uitgezonderd. Breda, wel is waar, heeft slechts één lid; maar daarentegen heeft 's Bosch er drie, als men jhr. Sasse van Ysselt daarbij rekent, die uit het thans tot 's Bosch behoorende Boxmeer is. Intusschen kan deze gezegd worden de belangrijke streek van Grave te vertegenwoordigen, en in zoo verre is onder dat opzigt aan veler verlangen voldaan. Maar des te meer zou de leemte uitkomen voor het kanton Eindhoven, indien de plaats van Heer van der Beken werd aangevuld door een der Kandidaten, die het gerucht te 's Bosch aanwijst. Het kanton Eindhoven bevat eene zeer belangrijke streek, die zich zoowel door handel en nijverheid als door landbouw onderscheidt, en slechts steun en aanmoediging behoeft om zich al meer en meer te ontwikkelen. Alles is er in vooruitgang. Onder deze omstandigheden zou het onbillijk zijn een lid der Eerste Kamer te zoeken buiten het kanton, als er een in het kanton te vinden is, die minstens met de kandidaten, door het gerucht vermeld, gelijk staat. De heer J. C. Smitz uit Stratum, bij Eindhoven, zou zich eene eventuele benoeming laten welgevallen, als de Prov. Staten mogten goedvinden op hem hunne stem uit te brengen. Gij kent hem sinds jaren. Gij weet hoe hij een onafhankelijk man is van karakter, zoo als men er weinigen ontmoet, begaafd met vele kennissen en met veel gezond verstand, een man daarenboven van liberale beginselen, die zich steeds door ongewone werkzaamheid heeft doen kennen. Ik begeer niet te kort te doen aan de verdiensten van andere kandidaten; maar ik meen veilig te mogen beweren, dat niemand hunner boven den heer J. C. Smitz aanbevelenswaardig is. Er is daarin eene reden te meer, waarom ik met vele anderen verlang en verzoek, dezen kandidaat in uw veel gelezen blad besproken te zien."

Gaarne voldoen wij aan den wensch van den geachten en bevriendden briefschrijver. Wij hebben gedacht, dat wij tot het beoogde einde niet beter konden doen, dan zijn goed gemotiveerden brief in zijn geheel te plaatsen. Wij voegen daaraan toe, dat wij ons daarmede volkomen vereenigen, en gaarne geven wij de betuiging, dat, naar onze meening, de Provinciale Staten van Noord-Brabant eene goede keus en in de omstandigheden eene billijke daad zullen doen, als zij hunne stem uitbrengen op den heer J. C. Smitz.

Le Courrier de la Meuse, *Journal du Limbourg* geeft in zijn Zondag-nummer vijf kolommen proza tot bestrijding van de kandidatuur van den heer Regout, tot doorhaling van *de Tijd* en tot kastijding van den *Noord-Brabander*. Het geheele artikel is een droevig voorbeeld van de heftigheid en de partijzucht, waarmede te Maastricht strijd gevoerd wordt. Wij willen daarop niet antwoorden. Wij willen slechts met een woord het artikel ten toon stellen. Tegen den heer Regout geeft de *Courrier* geen enkel argument, maar eene groote menigte van beleedigingen en miskenningen; tegen *de Tijd* voert zij slechts hatelijke insinuatiën aan. Wij kunnen en willen ons met het een en ander niet inlaten. Wat is er in Gods naam te zeggen, als men u tegen goede redenen ten antwoord geeft: Dat het artikel van *de Tijd*, niet van *de Tijd* is, maar van den heer Regout; dat de heer Regout „een vermogend man" is, waaraan *de Tijd* zijne kolommen leent; dat het vreemd is dat een blad van Amsterdam zich de zending aanmatigt, om aan Limburg raad te geven enz.? Wat heeft in Gods naam dat alles te beduiden? En welk denkbeeld maakt men zich bij den *Courrier* van de zelfstandigheid van een blad, indien de aanbeveling van een publiek persoon in 't publiek belang niet kan geschieden zonder dat men aan het vermoeden offert, dat de redaktie in dat geval niets anders dan de kreatuur van „een vermogend man", zijn kan? Waar de polemiek op zulk eene wijze zich aanstelt, daar is voor ons geen plaats. Daar komen geene bondige redenen, maar straatsteenen en vuisten te pas. Wij laten dus den *Courrier* vrije baan in de ontwikkeling van zijn talent, en vergenoegen ons met de betuiging, dat zij eene kwade zaak door kwade middelen dient. Wij voegen er aan toe, — indien het waar is, wat men ons zegt, dat de schrijver van den *Courrier* een vreemdeling is, — dat hij dan tegenover een Nederlander, die de belangen van zijn land verdedigt, een wel wat te hoogen toon aanslaat. In dat geval zouden wij regt hebben te verlangen, dat hij zijne kwade praktijken liefst niet in

Nederland invoerde. Wij hebben daaraan volstrekt geene behoefte.

Bij Zr. Ms. besluit van 29 Junij jl. is tot aanmoediging van de vrijwillige werving bij het 5e regiment dragonders (Limburgsch bondskontingent), bepaald, dat voor gemeld korps een verhoogd handgeld zal worden uitgereikt, zoodat zij die zich daarbij vrijwillig in dienst begeven eene premie van *f* 75 zullen erlangen; terwijl diezelfde verhoogde premie wordt toegekend aan de miliciens, die zich voor den tijd van 6 jaren vrijwillig bij de staande armee voor gemeld korps verbinden, zijnde bij dat besluit al verder bepaald dat, naar mate het getal vrijwilligers, door die buitengewone maatregelen te verkrijgen, het cijfer er van bij de formatie vastgesteld mogt overschrijden, naar diezelfde mate de miliciens van het korps in het genot van onbepaald verlof zullen worden gesteld.

Het aanbrenggeld voor ieder vrijwilliger is op *f* 10 gesteld.

Het is voor de krijgskunst van veel belang te weten, of het nieuwe Fransche geschut aan de verwachting voldoet, die men daarvan had opgevat. Leest men de jongste tijdingen en officiële berigten uit het Fransche hoofdkwartier in Italië, dan hebben bij den veldslag van Solferino de kanonnen met getrokken loopen de grootste diensten bewezen, en is het hoofdzakelijk aan hun vernielende uitwerking te danken, dat de overwinning werd behaald. Slaat men daarentegen het oog op de getallen der dooden en gekwetsten, dan ziet men dat de Fransche en Piëmonteesche legers altans geen minder verlies hebben geleden dan hun vijand, wat toch anders had moeten wezen zoo werkelijk de gegroefde kanonnen zulk een geduchte vernieling hadden aangerigt. Trouwens het blijft de vraag of men de officiële opgaven van dooden en gekwetsten vertrouwen mag. Hetgeen omtrent deze zaak zeer in het oog valt is, dat in een verslag over den veldslag voorkomende in de officiële *Wiener Zeit.*, gezegd wordt dat de Oostenrijksche artillerie den vijand gevoelige verliezen deed ondergaan, terwijl de Fransche berigten zeggen, dat de Oostenrijksche kanonskogels de vijandelijke batterijen niet bereikten, daar deze wegens de verre dragt der gegroefde stukken op zeer grooten afstand van het Oostenrijksch geschut opgesteld konden worden. Bedenkt men hierbij nog, dat de Fransche Keizer doorgaat voor den uitvinder dezer nieuwe kanonnen, en de vervaardigers der rapporten er derhalve in zekere mate belang bij hebben, om hoog op te geven van het gewigtig voordeel, dat zij opleveren, dan komt men tot het rezultaat dat, ondanks al deze berigten en opgaven, nog met geen mogelijkheid te bepalen valt, of het nieuwe krijgsgeschut een geslaagde of mislukte uitvinding te noemen is.

LEIDEN, 4 Julij. Heden zijn de wapens voor de opkomende miliciens van 1856 en 1857 van het regiment grenadiers en jagers, voor zoo ver die te Leijden worden ingelijfd, derwaarts overgebragt. Door de opkomst van die miliciens zal het regiment met ongeveer 600 man worden versterkt.

HOORN, 2 Julij. Hoogste graanprijzen. Tarwe *f* 9,25. Gerst *f* 5,25; Bruine boonen *f* 9; Vale Erwten *f* 9. Boter per Ned. ℔ *f* 1,20. Kippen a *f* 0,60; Kipeijeren a *f* 2,50 per 100 stuks; Eendeijeren a *f* 2 per 100 stuks.

ALKMAAR, 2 Julij. Ter kaasmarkt van gisteren zijn aangevoerd [illegible] stapels kaas, wegende te zamen 166,340 Ned. ℔. De prijs was; kleine kaas *f* 25,75 kommissie *f* [illegible] middelbare *f* 26,25, per 50 Ned. ℔.

De telegraaf van heden meldt het volgende:

FRANKFORT, 3 Julij. Naar men van eene goed onderrigte zijde verneemt, heeft de Bondsvergadering het voorstel van Pruissen, tot het stellen van een observatie-korps aan den Boven-Rijn, aangenomen. De Pruissische gezant, de heer v. Usedom is naar Berlijn vertrokken, maar wordt spoedig terug verwacht.

BERLIJN, 3 Julij. Naar men van een goed onderrigte zijde verneemt, wordt de Oostenrijksche veldmaarschalk, Prins Windischgratz, heden avond van Dresden komende, hier verwacht. Hij is met eene buitengewone zending belast.

BERN, 3 Julij. Een korps Alpenjagers, 5000 man sterk, naar men zegt, aangevoerd door Garribaldi, is den 29 Junij te Tirano aangekomen.

MUNCHEN, 3 Julij. De landdag is buitengewoon bijeengeroepen tegen 14 Julij, om mededeeling te ontvangen van een regerings-voorstel, houdende aanvraag van buitengewone geldmiddelen ten behoeve des legers.

TRIEST, 3 Julij. Een uit Liverpool aangekomen Engelsch stoomschip meldt, dat er den 26 Junij te Messina onrust heerschte. Er lagen vier Sardinische oorlogschepen, waarvan drie naar de Adriatische zee vertrokken. Voor Ancona lagen vier Engelsche linieschepen met drie stoomers.

Gisteren passeerde graaf Rechberg Nabresina.

— Een uit Konstantinopel aangekomen stoomschip ontmoette eergisteren bij Curzola de Fransche vloot, sterk zes linieschepen, vijf fregatten en onderscheidene kanonneerbooten.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 3 Julij. Nu de overtogt van den Mincio volbragt, Peschiera door de Piëmontezen ingesloten en prins Napoleons leger aangekomen is om Mantua in 't oog te houden, zal Keizer Napoleon uit zijn hoofdkwartier van Valeggia naar Verona kunnen oprukken, zonder zich te verontrusten over de stellingen, welke hij achter zich laat, terwijl de belegeringsvloot te Antivari aangekomen, en het smaldeel in de Adriatische Zee, in de rigting van Venetië eene sterke afleiding voorbereiden. Men zegt, dat die schepen 40,000 man landingstroepen aan boord hebben, onder het bevel van generaal Wimpffen zouden staan, en dadelijk bestemd zijn om Venetië aan te vallen en de troepen, die van Triëst mogten komen, in bedwang te houden.

Ten aanzien van het Oostenrijksche leger en de stellingen, die het inneemt, meent men, dat daar het de Mincio-linie verlaten heeft, het tot Verona is teruggetrokken, na Peschiera en Mantua van genoegzaam garnizoen te hebben voorzien, om zich nabij Verona in het verschanste kamp te vereenigen, waar zijn regtervleugel door de bergkloven van Rivoli en zijn linkervleugel door den Etsch tot Legnano zouden beschermd zijn. Die stelling is zoo sterk dat de geallieerden die niet kunnen omtrekken of zij zouden het zuidelijk gedeelte van Tyrol moeten doorschrijden, waardoor een aan den Duitschen bond behoorend gebied geschonden zou worden. Daar nu volgens den door Napoleon meermalen geuiten wil de grenzen van het zoogenaamd Duitschland moeten geëerbiedigd worden, zoo moet de Etsch-linie in het front zooals die van den Mincio, aangevallen worden, 'tgeen een niet minder bloedigen veldslag dan die van Solferino voorspelt.

— Hoe bloedig de slag bij Solferino was kan men daaruit opmaken, dat van de 1e brigade der 2e divizie van het 2e legerkorps van 4000 man, die in het vuur kwamen, 400 officieren en 700 onderofficieren en soldaten ongeschikt voor den strijd werden. Den overste Caveaucoupet, die bij Palestra een banjonetsteek, en bij Magenta een kogel in den arm ontving, werden twee paarden onder het lijf gedood.

Het blijkt dat het verlies der Sardiniërs in den veldslag van Solferino veel grooter is dan de telegraaf dit abusievelijk mededeelde. De vier Sardinische legerkorpsen, die aan den veldslag deelnamen, leden, volgens de *Gazetta Piëmontese* zelve, de navolgende verliezen: dooden 49 officieren, 462 soldaten; vermist 1258 man, totaal ongeveer 5500 man.

— Partikuliere brieven van hier houden in, dat daar een zeer gedrukte stemming heerscht, op grond van het gerucht, dat de Regering voornemens is eerlang tot eene buitengewone versterking van de armee over te gaan. De armee in Italië moet vooral groot gebrek aan schoenen hebben en daar de leveranciers er niet genoeg kunnen leveren, is aan alle schoenmakers in de provincien medegedeeld, dat zij binnen een zeker tijdverloop een voorgeschreven aantal schoenen moeten gereed maken. Men hoopt op deze wijze weldra een milioen schoenen bijeen te hebben.

— Het volgende leest men in een brief van hier aan de *Amsterdamsche Courant*:

„Uit een mij medegedeeld partikulier schrijven blijkt, dat de officiële raporten over den slag bij Solferino de persoonlijke handelingen van Keizer Napoleon bij deze gelegenheid zeer overdrijven. Ik moet er echter bijvoegen dat de officier, van wien bedoelde brief is ontvangen, tot een legitimistische familie behoort en derhalve niet veel sympathie voor de Regerende dynastie kan hebben, en daarom durf ik niet volkomen instaan voor de juistheid van al hetgeen hij meldt, en waarvan ik hier het een en ander ter uwer kennis breng. Al dadelijk schijnt het dat de Keizer zich steeds op zulk een afstand van het heetst van het gevecht heeft gehouden, dat de kanonnen, zelfs van het verste draagvermogen, hem niet konden bereiken. De soldaten van de garde waren dan ook zeer verwonderd te hooren vertellen dat een van 's Keizers epauletten werd weggeschoten; bij onderzoek bleek dat de bedoelde epaulet een weinig gescheurd is door een toeval aan den strijd geheel vreemd, en de Zouaven, even spotziek als dapper, zingen op dit feit reeds een liedje, dat alles behalve vleijend voor hunnen Keizer is. Voorts is het onwaar, dat vele personen van Napoleons staf gedood zijn; de waarheid is dat één *cent-garde* gekwetst werd, en dat wel niet in Napoleons nabijheid, maar toen hij zich verwijderde om een dépêche weg te brengen. Eindelijk zegt de briefschrijver; dat er zeer veel is af te dingen op 's Keizers medewerking aan de morele leiding van den slag. Mag men dien officier gelooven, dan is onze Keizer hoe scherpzinnig en vindingrijk ook wanneer het koude berekeningen geldt, een geheel ander mensch wanneer plotseling en uit eigen beweging een besluit moet worden genomen; in zulke gevallen verliest hij het hoofd, althans het scheelt weinig of hij weet niet wat hij doet. Zijne verlegenheid gedurende het gevecht was dan ook merkbaar, en verscheidene malen vroeg hij aan zijne beste officieren wat er gedaan behoorde te worden. Aan generaal Niel komt de meeste eer van den dag toe, en de maarschalkstaf, hem door den Keizer geschonken, in een allezins verdiende belooning."

— Naar men verzekert, tracht men den Keizer over te halen tot terugkeer naar Frankrijk. Men hoopt dat hij, van het leger verwijderd, de vredesvoorslagen, welke men van verschillende zijden doet, eer aannemen zal. Behalve de geruchten van een opstand in Hongarije, spreekt men nog over de ontdekking van Mazzinistische woelingen in Italië.

— De dépêche uit Valeggio heeft veel genoegen gegeven. Men maakt er uit op, dat men zich in het hoofdkwartier van een snel en schitterend einde van den veldtogt verzekerd houdt, wijl de Keizer in weerwil zijner bekende geheimzinnigheid, zich hierover meer uitgelaten hebben. Men verwacht daarom spoedig het berigt van een gevecht in de nabijheid van Verona, alsmede van vijandelijkheden in de Adriatische Zee. Het oogenblik om van die zijde iets te ondernemen, schijnt gekomen te zijn.

— Ook de fransche minister van Buitenlandsche zaken heeft aan de diplomatieke agenten van Frankrijk bij de vreemde hoven een cirkulaire gerigt. In dat stuk, gedagteekend 20 Junij, ontwikkelt graaf Walewski de zienswijze der Keizerlijke regering ten aanzien van de houding en de politieke gedragslijn van Duitschland. Hij wijst daarbij in de eerste plaats op de cirkulaire van vorst Gortschakoff; vereenigt zich natuurlijk met den inhoud van dat dokument en doet, op het voorbeeld van den Russischen minister uitkomen, dat Duitschland op dit oogenblik als reden eener interventie niet kan aanvoeren, dat het moet waken tegen eene verbreking van het staatkundig evenwigt, vermits dit volstrekt niet door den oorlog in Italië wordt bedreigd; integendeel, Duitschland zelf zou eene poging doen om het staatkundig evenwigt te verbreken, wanneer het beweerde dat het uit den aard der zaak belang heeft, bij den door Oostenrijk veroorzaakten oorlog en dat de werking van den Duitschen Bond zich verder uitstrekt dan de grenzen van dien Bond. Uit de bewering zou toch voortvloeijen, dat de niet-Duitsche provinciën van Oostenrijk feitelijk zouden worden beschouwd als een deel van het Bondsgebied, en dit zou zeer zeker in strijd zijn met het belang van Europa zoowel als met dat van Duitschland. Wat nu de beveiliging aangaat van de grenzen van den Duitschen Bond, gelooft graaf Walewski, dat het bezit van Lombardije en Venetië door Oostenrijk daartoe geene vereischte is; hij beroept zich op hetgeen in 1818 gebeurde, toen Oostenrijk zelf verklaarde, dat de Duitsche verdedigingslinie niet verder dan de Alpen behoorde te worden uitgestrekt, en de bondsdag heeft destijds ook werkelijk in dien geest besloten. Aan het slot zijner cirkulaire schetst de minister de houding van Pruissen, Rusland en Engeland en uit het vertrouwen, dat Engeland en Rusland de onafhankelijkheid van Italië begeren en bereid zijn hun invloed in dien geest aan te wenden.

— Reeds begint men te Milaan te morren over het tegenwoordig bestuur, waaraan men verwijt, dat het niet Italiaansch genoeg is, dat het nog te veel Duitschers in dienst houdt en dat het geen onderscheid maakt tusschen de echte en schijnpatriotten. Ook is de tegenwoordige policie den Milanezen te veel in den smaak van de Oostenrijksche, en reeds vindt men er die beginnen te vragen, met welk regt de gemeenteraad de aanhechtig van Lombardije aan Sardinië heeft geproklameerd, in weerwil dat Keizer Napoleon uitdrukkelijk heeft verklaard, dat deze zaak op een kongres geregeld zou worden.

— Te Turijn is eene inschrijving geopend tot dekking der kosten van de verspreiding in vele talen van het verhaal der gebeurtenissen te Perugia. De *Gazz. del Popolo*, het blad van Mazzini, bezorgt den druk kosteloos.

— Zoowel per telegraaf als partikuliere brieven zijn dezer dagen tamelijk ernstige berigten uit Rome ontvangen. Onder anderen werd er melding in gemaakt van een encykliek door den Paus alom in de Katholiciteit verspreid, betreffende het wereldlijk gezag van den H. Stoel, wijders van een allokutie tot de kardinalen gerigt over den toestand in de legatiën en het vertrouwen dat Z. H. in Napoleon III stelde. Maar nu heeft het pauselijk goevernement het bestaan van dien encykliek en die allokutie gelogenstraft en te gelijkertijd verklaart het een ander berigt onjuist, dat de vrijstelling van misdadigers te Rome meldt.

Andere brieven verzekeren, dat er een onderzoek is bevolen wegens de gebeurtenissen te Perugia.

— Men zal zich herinneren dat in den Krimoorlog ge-

bruik werd gemaakt van een nieuw soort kongrevische vuurpijlen, waarvan de vervaardiging door Keizer Napoleon, die zeer bedreven in dat vak is, aan den heer Sauvage, een kundig artillerie-officier, werd opgedragen.

Maar de eersten dier vuurpijlen, ten gevolge van onvoldoende zorg, kwamen beschadigd voor Sebastopol aan en konden niet gebruikt worden, 'tgeen weinig krediet aan die nieuwe uitvinding gaf; maar andere, wier vervaardiging door den uitvinder aan meer bekwame handen werd toevertrouwd, kwamen goed over in het kamp en men rigtte een batterij er van op; doch aangezien men er weinig vertrouwen in stelde, liet men spoedig na er gebruik van te maken, te meer daar men op een afstand de uitwerking der vuurpijlen niet kende. Nu verhaalt men, dat in het dagboek der belegering van Sebastopol door generaal Tottleben geschreven, deze van de verschrikkelijke uitwerking dier vuurpijlen gewag maakt, welke die stad teisterde en voegt daaraan toe, dat de belegeraars om, hem onbekende, redenen, van dit vernielingsmiddel ophielden gebruik te maken.

ENGELAND.

LONDEN, 2 Julij. De Regering laat, tot proefneming, een zoogenaamd ramschip bouwen, bestemd tot het in den grond boren der sterkste linieschepen. Er wordt 400,000 pond voor betaald en men belooft zich veel van de krachtige werking. Met zijne groote machienen kan het echter niet, dan na een jaar, gereed zijn.

— Nopens den slag bij Solferino schrijft de korrespondent van den *Times*, die op een heuvel te Volta toeschouwer was, het volgende: „Eene zoo talrijke menigte in doodelijken strijd heb ik nooit gezien. De rookwolken van het geweervuur verloren zich in het onmetelijke landschap. Slechts wanneer eene losbarsting der artillerie de voorgaande volgde, nam de kruiddamp een vasten vorm aan. Doch ook deze verdween dra, door de witte raketten, waarvan de Oostenrijkers zich veel bedienden. De menschengestalten waren voor het oog verloren en slechts wanneer groote troepen massaas te zamen waren, kon men zich eene voorstelling van hun zamenzijn maken. Met den verrekijker zag men aan beide zijden duizenden van strijders, menschen- en paardenlijken, verscheurde uniformen en ledematen. De Keizer van Oostenrijk was, toen hij naar het slagveld toog, door den hertog van Toskane en den hertog van Modena verzeld.

„Ten 3 ure des namiddags moest hij zijne stelling bij Cavriana verlaten, keerde echter terug, na zijnen staf op den weg naar Volta gelaten te hebben en zag toe, hoe eene laatste poging gedaan werd, om het bezit van Cavriana te betwisten. Vruchteloos! digter en digter vielen de Fransche bommen tot één juist over 's Keizers hoofd vloog en een andere midden onder zijn' staf neêrviel. Intusschen was het bevel tot een algemeenen terugtogt gegeven en terwijl de Keizer naar Valeggia terugreed, trok het eerste leger naar Mantua."

— Nopens het voorgevallene te Perugia, zegt de *Times*:

„De Franschen treden op als vrienden van Italië en der vrijheid. Slechts [illegible]e uitkomsten kunnen zulk een [illegible] Ondersteunen zij den opstand in [illegible], Venetië, Toskane en Parma, om dien met bloedige hand in de Pauselijke Staten te onderdrukken? Perugia heeft slechts het voorbeeld van Florence en andere steden gevolgd. Het heeft den onderkoning van een onbepaalden heerscher en zijne vreemde huurlingen verdreven. Welk onderscheid ziet Frankrijk tusschen beide gevallen, en waarom reikt het hier de hand, terwijl het ginds verslaat? Frankrijk moet daarvoor echter geheel [illegible] verantwoordelijk gemaakt worden. Wil het [illegible] nog zwaarder verantwoordelijkheid op zich laden, [illegible] de wereldlijke heerschappij des H. Stoels [illegible]ermen."

— De Weener korrespondent van den *Times* schrijft: „De officieren der Italiaansche regimenten zien dat hunne soldaten dagelijks moeijelijker te regeren zijn, en men zou [illegible] mogen heeten, zoo allen ontwapend [illegible]. Het was een groote misgreep, Italiaansche regimenten naar Italië te zenden en niets schijnt thans [illegible] dan die weder terug te voeren. Te Sessana, in de [illegible]streken van Triëst, riep een bataljon infanterie: „Leve Viktor Emmanuël!" Verscheidene dezerteurs zijn gevangen en eenigen, die zich verzetten wilden, werden [illegible] gebragt. Men stelt voor de Italianen in de Duitsche en Poolsche regimenten in te lijven, maar het is gevaarlijk, kaf met koorn te vermengen. Sinds eenige dagen zag men een schip onder Amerikaansche vlag langs de kust van Triëst kruisen en eindelijk ontwaardde men, dat het des avonds dezerteurs aan boord nam."

DUITSCHLAND.

WEENEN, 2 Julij. Het officiële berigt nopens het sneuvelen van den overste prins Windischgrätz, is door eene depêche van graaf Walewski uit Parijs medegedeeld. De vorstelijke familie had door den gezant eener Duitsche mogendheid, bij den minister van Oorlog, generaal della Marmora, onderzoek verzocht, waarop deze zich tot het Fransche hoofdkwartier wendde, en van daar het berigt ontving, dat de prins op het slagveld dood gevonden was, te midden van 1200 gesneuvelde Franschen en Oostenrijkers.

— Volgens authentieke berigten uit het hoofdkwartier, heeft de Keizer Verona niet verlaten, maar bevindt zich nog te midden der dapperen, welke nu onder het opperbevel van baron Hess staan. Z. M. kan echter dagelijks te Laxemburg verwacht worden.

— Generaal Urban heeft bij eene nieuwe proklamatie, den 30 Junij te Verona uitgevaardigd, nieuwe strenge bepalingen voor den duur van den staat van beleg dier vesting vastgesteld. Het is verboden op de esplanades om de vestingwerken te wandelen. Niemand mag verder dan drie honderd schreden de poorten naderen. 's Nachts mag niemand, militairen uitgezonderd, uit de poorten worden gelaten. Wie aan de patrouilles en wachtposten bij de eerste aanmaning niet gehoorzaamt, wordt in hechtenis genomen; wie zich verzet, wordt doodgeschoten. De ambtenaren en autoriteiten wier tegenwoordigheid in de stad niet onmisbaar is, hebben in last gekregen te vertrekken.

— Dat generaal Urban met het opzienbarende slot zijner eerste proklamatie toch niet gansch ongelijk had, getuigt de teregtstelling van een voornaam Veronees, die op den dag van den slag bij Solferino, door gensdarmen op den weg van Villafranca naar Verona als verdacht gevat werd. Hij bleek bezitter te zijn van proklamatiën van Napoleon, van Viktor Emmanuel en zelfs van Garribaldi. Het doel kon voorzeker slechts zijn, om die, in geval van een zegepralend voortrukken des vijands, door agenten zoo snel mogelijk in Verona te verspreiden. De man was bovendien een der leveranciers van het leger en daardoor als gevaarlijk bekend. Het is moeijelijk te gelooven, dat hij de eenige zijner soort in Verona was, en generaal Urban heeft wel geweten wat hij deed, toen hij zeide: „Ik vertrouw niemand van u!"

— Het berigt der komst van graaf Pourtales, Pruissiesch gezant te Parijs, te Verona is valsch; 't is de broeder van dien diplomaat, graaf Willem, die wegens geheel persoonlijke zaken een reis derwaarts gedaan heeft. Intusschen verzekert men, te regt of ten onregte, dat graaf Pourtales niet eerder te Parijs zal terugkeeren, dan na het hoofdkwartier van Keizer Napoleon bezocht te hebben.

— Onlangs heeft het deelnemen aan den strijd door Joodsche soldaten, aanleiding gegeven meer op het toekennen van Staatsburgerlijke regten aan Joden opmerkzaam te maken. De officiële *Wien. Zeitung* zegt daaromtrent het volgende: „De Israëlieten van Oostenrijk en hunne geloofsgenooten buiten den Keizerstaat mogen gerust zijn, dat hunne staatsburgerlijke verhouding, waarvoor de eerste maatregelen reeds genomen zijn, weldra in dien geest van vooruitgang en menschelijkheid zal geregeld worden, welke de beschaving onzer eeuw kenmerkt. Dat zij vooral verzekerd zijn, dat de keizerlijke Regering, in het oogenblik, dat zij met de definitieve regeling dier aangelegenheid ernstig bezig is, niet met eene vernieuwing van verouderde, besnoeijende bepalingen handelen zal."

Over hetzelfde onderwerp schrijft de *Oest. Ztg.*:

„Het getal Israëlieten in ons land is niet gering, dat der strijders, thans in ons leger grooter dan het bondskontingent van menig Duitsch koningrijk. Op het gebied der industrie onderscheiden zij zich door ijver, waarvan vooral Praag, Brünn en andere steden het bewijs leveren. In eenige gewesten, zoo als Gallicië, maken zij den middelstand uit, en graaf Stadion erkent, in hen gewigtige steunen der Regering gevonden te hebben. De Staat heeft niet te vragen, hoe de mensch zijn' God dient, maar hoe de burger zijne pligten volbrengt. Geschiedt het laatste naar behooren, dan heeft hij ook aanspraak op alle regten der onderdanen van den Staat."

BERLIJN, 2 Julij. Sedert eenigen tijd spreekt men van de waarschijnlijke aftreding des heeren von [illegible], als minister van Binnenl. Zaken, en wel uithoofde van ouderdom en ziekelijkheid. Hij zou, naar uit zeer geloofwaardige bronnen verzekerd wordt, het goevernementsschap der provincie Brandenburg verkrijgen, en vervangen worden door een der meest geachte hoofden der liberale partij, den graaf von Schwerin, prezident der Kamer van vertegenwoordigers.

— Niet alleen wordt Oostenrijk in Italië door gevaren bedreigd, maar ook in Hongarije kunnen ernstige verwikkelingen ontstaan.

Volgens de *Köln. Zeit.*, die hierover in een artikel spreekt, zou de toestand in het laatste land bereids zeer dreigend zijn, en het blad meent, dat, mogt er een opstand uitbreken, Pruissen, op nader te bepalen voorwaarden, zijn bijstand zou moeten leenen om dien te fnuiken, en dat het Berlijnsche kabinet bovendien derwijze moet handelen, dat de uitbreiding van den oorlog belet worde.

— Ofschoon berigten uit Rusland van geduchte wapeningen spreken, kan die Staat echter voor het oogenblik niet meer dan 150 à 200,000 man in het veld zenden.

ITALIE.

ROME, 25 Junij. Uit officiële bronnen verneemt men nopens de inname van Perugia: „De troepen, welke den 14n van Rome vertrokken waren, kwamen den 19n des avonds te Foligno. Zij hadden geforceerde marschen afgelegd onder een brandende zon. Kolonel Schimdt vernam, dat de oproerlingen, reeds 5000 in getal, nog versterkt werden door Toskaners, waarom hij zich niet ophield, maar van den nacht gebruik maakte om tot Santa Maria Degli-Angli, 10 mijlen van Perugia, op te rukken, waar hij den 20n ten 2 ure 's morgens aankwam. Terwijl de troepen rustten of hunne godsdienstpligten vervulden, had de prezident Latanzi, door den Heiligen Vader gelast de Perugianen tot onderwerping te nopen, met leedwezen zijne vermaningen verworpen gezien. Hij stond den oproermakers twee uren toe om over zijne welwillende woorden na te denken; maar toen daarna alles vruchteloos bleef, rukte de kolonel aan. Aan de stadspoorten, vooral aan de zijde van Rome waren verdedigingswerken opgerigt. De pauselijke troepen bedroegen 2000 man. Het klooster van St. Pieter werd het eerst het tooneel der worsteling. Nadat de soldaten zich daar meester gemaakt hadden, werd Perugia aangevallen. De kommandanten du Pasquier en Jamerat, ieder aan het hoofd van 500 man, hadden bevel op verschillende punten aan te vallen, terwijl de kolonel de Romeinsche poort besprong. Na deze binnen gedrongen te zijn, had eene worsteling in de straten plaats, welke drie uren duurde. De hoofden van het oproer verwijderden zich van hunne ongelukkige volgelingen. Een hunner, die zich het heftigst getoond had, Cerotti, oud-genie-officier, was met 800 Toskaners naar Perugia gekomen, vlugtte, doch beloofde terug te komen. Danzetti, lid van het voorloopig bewind, kwam voor eenige dagen te Florence bij den Sardinischen kommissaris Boncompagni en vroeg hem, om troepen, wapens en een koninklijken kommissaris naar Perugia te zenden, waarop Boncompagni antwoordde: „Spreek daarover met Cerotti." Wat daarvan zij, Boncompagni was bekend met het verraad dat te Perugia gepleegd werd, zonder het in het minste te verhinderen.

„Terwijl Cavour per telegraaf aan de Junta te Bologna verklaart, dat hij de vaste hoop koestert, dat de Koning het diktatorschap aanvaarden, een kommissaris, troepen en een georganizeerd personeel zenden zal, en de Koning, die aan de deputatie der oproerige steden antwoordt, dat men de tijdelijke magt des H. Vaders niet alleen moet eerbiedigen, maar bevestigen, begaan de oproerlingen buitensporigheden, welker gewigt de geschiedenis niet op hunne hoofden alleen zal [illegible] uitten zij reeds den hun zoo gemeenzamen kreet: *Tradimento.* [verraad.] Hunne hartstogten zijn gaande, breken los en zij stellen Viktor Emmanuel voor, door twee dolken doorstoken, welke sombere karikatuur het karakter der revolutie in al zijne afschuwelijkheid doet uitkomen."

— Nog verneemt men nopens het gebeurde te Perugia:

„De grootste tegenstand had bij Sint Pieter plaats, waar de soldaten huis voor huis met geweld hebben moeten binnendringen, terwijl men hen uit de vensters met geweerschoten, kokend water en [illegible].

„De oproerlingen werden door een vreemden kolonel aangevoerd, die oorzaak moet geweest zijn, dat zij geen vredesvoorslag wilden aannemen, en den raad niet hoorden van een officier van Arezzo (Toskane), die, hunne verdedigingsmiddelen gezien hebbende, verklaard had, dat zij aan moedige troepen niet zouden kunnen wederstaan. Deze officier is voor den aanval vertrokken, om zoo hij zeide, geen getuige te zijn van een feit, dat den ondergang der inwoners moest ten gevolge hebben. Men had uit Toskane 700 geweren en [illegible] manschappen gezonden, terwijl anderen te Fossignano toefden.

„De stad is zeer ter neêrgedrukt, maar hare verbittering is vooral tegen de hoofden der revolutie gerigt, die bij het begin van den aanval [illegible] vertrokken zijn."

— Het officiëel dagblad van Milaan, de *Lombardia*, behelst een artikel in zijn N° van 26 Junij, 'twelk, na de maatregelen tegen de Jezuiëten genomen en bovenal na de cirkulaire van den heer Vigliani aan de Bisschoppen van Lombardije, ten aanzien der godsdienst ongerustheid kan baren. Na de benoemingen, door den H. Vader in het geheim konsistorie van den 20n Junij, gedaan ten behoeve der kerken te Milaan, Parma en Crema, te hebben medegedeeld, zegt het blad, dat 's Konings goevernement die benoemingen van Bisschoppen in de diocezen, aan de koninklijke Staten toegevoegd, als onwettig beschouwt, aangezien ze zijn [illegible] door een Vorst, die op dat tijdstip alle souvereiniteit over de provinciën, waarin die diocezen liggen, verloren had.

STADSNIEUWS.

239ste Staats-Loterij. (Prijzen van *f* 1000 en daarboven.)

3de Klasse, 1ste Lijst: N° 10897 f 1500, N° 4258 en 10448 ieder f 3000.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 4 Julij.

BEVALLEN (30 Junij): M. J. de Pauw, geb. Parré, Z.
OVERLEDEN (28 Junij): J. A. Brusse, geb. van Waning, 58 jaren.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		2 JULIJ	4½ u.	gebl.
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.		a	
Nederl. Bank	4 ″		″	
Nederl., Werkel. Schuld à	2½ pCt.	62 9/16	″ 62¾	62 9/16
Dito Dito	3 ″	75	″ 75⅛	
Dito Dito	4 ″	95	″ 95¼	95
Amortis. Syndik.	3½ ″	90¼	″	
Aand. Handel-Maatsch.	″	125		
Oost-Ind. Leening	4 ″			
Aand. Holl. Spoorweg			″	
Leening idem	4½ pCt.		″	
Aand. Rijn-Spoorweg	4½ ″		″	
Maatschappij van Weld.	4 ″		″	
Belgie, Cert. Adm. B. bk.	2½ ″		″	
Dito bij *Rothschild*	2½ ″	49¼	″	
Frankrijk, Certifikaten	3 ″		″	
Spanje, Obligatiën	1¾ ″	30	″ 30⅛	30
Dito	3 ″	41⅞	″	
Dito Binnenl.	3 ″	39⅝	″ 39¾	
Amortisable Schuld		9 1/16	″	
Bewijzen Coupon		4 1/16	″ 4¼	
Crédit Mobil. bij *Prost & C°.*			″	
Portugal, Obligatiën	3 pCt.	42¾	″ 42 15/16	42 15/16
Dito 1856	3 ″	42½	″	
Dito Uitgestelde			″	
Rusl., Obl. bij *Hope en C°.*	5 pCt.	102⅝	″ 102⅞	102⅝
Dito bij idem 1828/1829	5 ″	101½	″	
Dito bij idem 1831/1833	5 ″	83½	″	
Dito bij idem 1840	4 ″	80¾	″	
Dito bij *Stieglitz*	4 ″	81	″	
Dito Nieuwe	4 ″		″	
Dito 5de Serie	5 ″		″	
Dito dito 6de Serie	5 ″	97⅞	″ 98	
Dito Inschr. te Hamburg	5 ″		″	
Dito dito te Londen	5 ″		″	
Dito dito dito	4½ ″		″	
Inschrijving in Assignat.	6 ″		″	
Certifikaten van dito	6 ″	62⅝	″ 62⅞	
Spoorweg Aktiën	5 ″		″	
Polen, Aand. 1835, fl. 500	f	149½	″	
Obligatiën	4 pCt.	75¼	″	
Pruissen, Obligatiën	4½ ″		″	
Aandeelen 1854	2½ ″	[illegible]		
Oostenrijk, Obl. bij *Goll en C°.*	5 ″			
Dito dito	4 ″	41½		
Dito Metalliek	5 ″	41½	″ 42⅛	42⅛
Dito Rente Amsterdam	5 ″	62½	″ 64	64
Dito Nationale 1854	5 ″	45⅞	″ 46⅜	46⅜
Dito dito	2½ ″	23¾	″ 24	23 15/16
Dito Bank Aktiën	f	652	″ 663	663
Dito Lot. fl. 250, 1839	″	218	″	
Dito dito 250, 1854	4 pCt.	225	″	
Beijeren, Spoorweg Aandeelen			″	
Napels, Cert. bij *Dom. en B.*	5 ″		″	
Dito bij *Rothschild*	5 ″		″	
Denemarken, Oblig. te Lond.	5 ″		″	
Dito	3 ″		″	
Brazilien, Geldl. 1824 v. £ 100	5 ″	96¾	″	
Dito 1829 van £ 100	5 ″		″	
Dito 1843 £ 100	4½ ″		″	
Dito 1852	4½ ″		″	
Dito 1858	4½ ″	90¼	″	
Sardinie	5 ″		″	
Peru, Geldl. 1853	4½ ″			
Dito te Parijs				
Ecuador, Obligatiën	1 ″	11¾	″ 12½	
Venezuela, dito 6 pCt.	5 ″	36⅝	″ 36 15/16	
Dito Uitgestelde	2½ ″		″	
Grenada, Obligatiën	3½ ″	15¾	″	
Dito Uitgestelde			″	
Mexico, dito	3 ″	17 15/16	″ 18	
Nrd. Amer., Ph. *Hope en C.*, Lr. A	″		″	
Dito dito	″ B ″		″	
Dito bij *Rothschild*	6 pCt.		″	
Amerik. Bank Aktiën			″	
Illinois Spoorweg Aandeelen			″	
Dito Oblig. Constr. Bons.	7 pCt.	77	″	
Louisiana	5 ″		″	
Oostenr., Obl. Geldl. 1825	5 ″	4 9/16	″ 4⅝	

Handel-Maatschappij kontant 125; dito Leening 1858 4 pCt. [illegible] Russische Spoorweg volgef. 218, 220; Hypotheek 4½ pCt. —; Fr. Oost. Spw. Oblig. bij Hope 3 pCt. —.

Op nieuw was de markt aangenamer gestemd.

Geldkoers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 3 pCt. Disconto 3 pCt.

VOORLOOPIG BERIGT DER BEURS VAN HEDEN tot 3¾ ure.

Nederl. Werkel. Schuld à 2½ pc. 62⅞; Aand. Handel-Maatsch. —; Spanje, Binnenl. 3 pc. 40⅛; Rusl., Obl. bij Hope en C°. 5 pc. 102⅞, Cert. bij Stieglitz 1855, 6de serie 5 pc. 98¼, Oostenrijk, Met. 5 pc. 44, dito Rente Amst. 5 pc. 64, dito Nationale 1854 5 pc. 48, dito 2½ pc. 24⅞.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

PARIJS, 2 Julij. Rente kont. 4½ pc. —.—, op tijd 3 pc. 63.—; Crédit mobilier 660; Fr.-Oost. Spoorw. 445; Spanje 1½ pc. —, 3 pc. —; Rom. Leening —.

MADRID, 29 Junij. Spanje 3 pc. 41.75; 1½ pc. 31.30.

LONDEN, 2 Julij. Cons. 92⅞ a 93; Braz. 5 pc. [illegible] pc. —; Mexiko 18⅜ a ⅝; 4½ pc. Peru —; 3 pc. id. —; 4½ pc. id. doll. bonds —; Grenada uitgest. —; id. werkelijke —; 5 pc. Venezuela 28½; 2½ pc. id. 14¼; 3 pc. Port. —; 3 pc. Spanje 42¼; 1½ pc. id. 30½; Coupons —; Amortiz. —; 4½ pc. Russen —; 5 pc. id. —; 2½ pc. Holland 61½; 4 pc. id. —; Illinois Shares —; id. 7 pc. Oblig. —; Sardinie —; Ecuador —.

WEENEN, 2 Julij. Met. 5 pc. 64.—; Nat. 71.10; Bank-Aktiën 790, Noord-Bahn akt. 170.—; Credit Anst. 159; O.-Fr. Spoorw. akt. 260; Lomb. Venetiaans. —.—, Nieuwe 92.—; Wissel op Londen 3/m. 13.85; Goud 37; Zilver —.

BERLIJN, 2 Julij. Metalliek 5 pc. 44; Nationale 49, Stiegl. 5de serie 97⅜; 6de id. 101½; Rusland 5 pc. 100½, Pruiss. Staats. 4½ pc. 88½; id. Nieuwe 5 pc. 94½; Wissel op Londen 2/m. 6 th. 15¼, Parijs 78, Hamburg 149⅝, Amst. 141, Weenen 68¾, Petersburg 91, Diskonto 5.

FRANKFORT, 2 Julij. Metalliek 5 pc. 44; Nation. 47¾, Spanje 3 pc. 39, 1½ pc. 29; Wissel op Londen 115⅜, Weenen 80⅝, Parijs —, Diskonto 3.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	f 55 1/16	2/m. Livorno	f 38½
Zigt ″	″ 55 5/16	″ Napels	″ 79½
2/m. Bordeaux	″ 54⅝	3/m. Petersburg	″ 160
½/m. ″	″ 55½	6/w. Weenen	″ 77½
3/m. Madrid	″ 234	″ Augsburg	″ 99
″ Cadix	″ 236	″ Frankfort	″ 100
″ Sevilia	″ 233	2/m. Hamburg	″ 35⅛
″ Bilbao	″ 233	Zigt ″	″ 35 7/16
″ Lissabon	″ 39¾	2/m. Londen	″ 11.62½
″ Porto	″ 39¾	Zigt ″	″ 11.80
2/m. Genua	″ 45	Rotterdam	⅛

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 4 Julij.

Tarwe onveranderd; 133 à 130 roodb. Pools f 315; 130 à 131 b. dito f 312; 129 à dito f 307; 134 à Holst. f 293.
Rogge in een doen; 118, 119 à Petersburger f 161 — 163; 125 à Pruissische f 187.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 2 Julij. Buys, Louise, Banjoewangie.
HELVOET, 2 Julij. Killian, Gerardus Jacobus, Soerabaya.
3 Julij. Van Rijn van Alkemade, Prinses Amalia, Batavia.
BATAVIA, 7 Mei. Warmsteker, Graaf van Heiden Reinestein, en Amesz, Nicot, beide Amst. Stolt, Dorothea Henriette, Rott.

UITGEZEILD:

TEXEL, 3 Julij. Van der Veer, Mercurius, Livorno.
HELVOET, 3 Julij. Feijenoord (st.), Londen.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 4 Julij, in lading naar:

Keulen.	H. J. Wilson, Cöln N°. 20.
Dusseldorp.	H. Polman, Niederrhein N°. 4.
Duisburg.	J. G. Fenster, Mein Vergnügen.
Mainz.	J. Hammer, Mainz N°. 8.
Ludwigh., Mannh. en Heilbron.	H. In de Kamp, Vlijt en Hoop.
Manheim.	L. Stammel, Rotterdam.
Wesel en Ruhrort.	F. Buijs, Wilhelmina.
Frankfort.	H. Attenbrunn, Amsterdam en Weenen.

AMSTERDAM, 30 Junij, vertrokken naar:

Duisburg.	J. H. W. van Boven, Niederrhein N°. 1.
Mainz.	J. Lohr, Mainz N°. [illegible]
Maastricht.	P. de Bruyn, Niets zonder Gods zegen.

Nijmegen. ARNHEM, 2 Julij 2 et 4 dum.
Keulen. 3 [illegible]

ADVERTENTIEN.

Heden overleed tot onze diepste droefheid, onze dierbare Zuster CATHARINA VAN DEN HEUVEL, in den ouderdom van ruim 43 jaren, na voorzien te zijn geweest van de laatste Genademiddelen onzer Moeder de H. Kerk.

GELDROP, 29 Junij 1859.

W. VAN DEN HEUVEL.
Uit aller naam.

Algemeene kennisgeving. (1562)

(1572) Den 25sten Junij, overleed te *Antwerpen*, na voorzien te zijn van de H. Sacramenten der stervenden, mijne dierbare Echtgenoote JOHANNA FRANCINA SUSIJN, in den ouderdom van 37 jaren, met wie ik 15 jaren in den allergelukkigsten echt geleefd heb; zij die haar kenden, kunnen alleen beseffen welk smartvol verlies mij ten deele is gevallen.
ANTWERPEN, 30 Junij 1859.

W. VAN DEN DUNGEN.

Strekkende tot algemeene kennisgeving.

(1570) Voor de menigvuldige blijken van deelneming betoond bij onze Vijftigjarige Huwelijk, betuigen wij onzen hartelijken dank.

NIEUWKOOP,
4 Julij 1859.

ALBERTUS BOTS.
HELENA KROMWIJK.

(1569) In de Bijzondere School van den H. Vincentius van Paulo te Bergen op Zoom, wordt gevraagd een ONDERMEESTER van den *Tweeden* of *Derden* rang, bekwaam voor het Fransch. Adres, liefst in persoon, of met *franco* brieven onder letter V. G. bij den Boekhandelaar J. J. H. VERLINDEN te Bergen op Zoom.

Uit de Hand te Koop:

Een net BURGERHUIS, met grooten TUIN, gelegen in een stil, doch aangenaam dorp van Noord-Brabant, aan groote steen-, klinker- en grindwegen. Informatien bij de Redactie dezer Courant. (1571)

Uittreksel uit een brief van den Heer W. Ligthelm dépôthouder te Voorburg.

„Wat de Haarolie aangaat zoo heb ik daarvan ook „goede uitkomst gezien. Ik had er een vriend een fleschje „van Cadeau gemaakt en na korten tijd gebruikt te zijn „kan men reeds zien dat op een kale plek van het „Hoofd, die sedert 3 jaar na eene ziekte kaal was geweest, „staan was, nieuwe haren ontstaan." enz.

De Oud Carthagena's Bergplanten Olie is een zeker onfeilbaar middel tot behoud van het Hoofdhaar, het fraaiste sieraad hetwelk ons gegeven is, het konserveert de kleur, en verlevendigt de Haarwortels zoodat de gebruikers gewaarborgd zijn tegen ontijdige grijsheid en kaalhoofdigheid. Alle schadelijke bestanddeelen zooals de Metaal- en Kwikzouten zijn er met zorg uit verwijderd gehouden zoodat het aan allen die hun hoofdhaar op prijs stellen met vertrouwen aanbevolen wordt. De prijs is 60 Cts. per fleschje.

A. BREETVELT Az.

Hoofd-Dépôthouder, te Delft en verder ook te bekomen bij:

H. J. Renken, Amsterdam, hoek Vijgendam en Warmoesstr.	N. J. Sanders, Leiden, Haarlemmerstraat.
Albt. Oosterbaan, idem, Leydschestraat, in de Vlijt.	A. D. Liveu, Dordrecht.
Mej. C. J. Blank, idem, Kalverstraat, bij den Heiligen Weg.	J. Bares, Gorinchem.
H. J. Teunissen, Gierstraat, Haarlem.	J. Been, Brielle.
S. M. en J. Weeferingh, Anegang, idem.	W. A. Hoek, Schiedam, Hoogstraat.
M. Vriend, Zaandam.	Mej. Ravesteyn Donkers, [illegible]
W. en B. Wiebols, Purmerend.	T. A. Sieckman, Arnhem.
H. J. Renken, Steenwijk, Weste-Wagenstraat.	W. T. Stierhout, Tiel.
Iserief en Comp., 's Hage, Veenestraat, in de Prijslijst.	Feldbrugge & Comp. Groningen.
	A. L. Goedings, Middelburg.
	A. J. van den Bosch, Utrecht.
	M. J. C. Ham, idem.

(1563)

BOEKHANDEL VAN C. L. VAN LANGENHUYSEN.

Conversations littéraires avec les jeunes personnes, ouvrage composé selon les principes chrétiens par, Mlle Marie de Saint-Juan, Auteur de la Source des seuls biens véritables et de la Vie de Mme Elisabeth de Montalembert. [illegible] f 2.00

Quatre Chapitres inédits sur la Russie, par le comte Joseph de Maistre publiés par son fils le comte Rudolphe de Maistre. f 1.50

Le coeur de Jésus principe et modèle de la perfection chrétienne par le P. Eugène Desjardins de la compagnie de Jésus. Mois du sacré coeur. f 0.60

Le Juif de Vérone récit Historique, de l'Année 1846 et 1849, par le Père Bresciani de la Compagnie de Jésus. Nouvelle édition. f 2.00

La République Romaine [illegible] Lionello faisant suite au Juif de Vérone par le Père Bresciani de la Compagnie de Jésus. f 2.00

Ubaldo et Irène. Recits Historiques de 1800 à 1814, par le Père Bresciani de la Compagnie de Jésus traduit en Français avec l'autorisation [illegible] f 1.25

Don Giovanni ou le Bienfaiteur [illegible] suivi de quatre dialogues des Dieux [illegible] renaissance du Paganisme en Italie, par le Père Bresciani de la Compagnie de Jésus. f 1.00

[illegible] Histoire [illegible] de 1831 [illegible] par l'auteur du juif de Vérone, traduction de l'italien par M. J. Marcellot. f 1.65

Lionello faisant suite au juif de Vérone et se rattachant à la République romaine, par A. Bresciani, traduction exclusivement autorisée et approuvée par l'auteur. f 1.00

La Franc-Maçonnerie dans [illegible] par un ancien Frère de l'Ordre. f 0.50

L'Avenir Récitations [illegible] seconde édition considérablement augmentée. f 0.90

Oeuvres de Donoso Cortès, Marquis de Valdegamas ancien ambassadeur d'Espagne près de la cour de France, publiées par sa famille précédées d'une introduction par M. Louis Veuillot. [illegible]

La Vierge Marie et le [illegible] des sur le christianisme [illegible]
1, 2 [illegible]
Tom. 3 is ter perse [illegible]

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.